

מ"ת 54519/04/15 - מדינת ישראל נגד מחמד אלמחאמרה (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

13 מאי 2015

מ"ת 54519-04-15 מדינת ישראל נ' אלמחאמרה(עציר)

54494-04-15

בפני כב' השופט יואב עטר
המבקשת

מדינת ישראל

ע"י ב"כ המתמחה בוריס ליבוביץ'

נגד

מחמד אלמחאמרה (עציר) - בעצמו

המשיב

ע"י ב"כ עו"ד יחיא סעדה

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום האוחז שלושה אישומים ומייחס לו ביצוע שלוש עבירות שונות ונפרדות של כניסה לישראל שלא כדין בשלוש הזדמנויות שונות, וכן ביצוע עבירות של התחזות לאדם אחר ביחס לאישומים השני והשלישי, ושימוש במסמך מזויף ביחס לאישום הראשון.
2. עניינן של העבירות הנלוות בכך שעל-פי הנטען באירועים נשוא האישומים השני והשלישי נתפס המשיב, שהינו תושב שטחי הרשות הפלסטינית, אשר אינו אוחז בהיתר כניסה לישראל, בשטח ישראל. נטען כי המשיב בשתי ההזדמנויות נשוא האישומים השני והשלישי התחזה בשם אחותו במהלך הטיפול המשטרתי, ואף מסר מעתקי טביעות אצבע שלו על שמה של אחותו.
3. ביחס לאירוע נשוא האישום הראשון נטען כי המשיב הציג בפני נהג הסעות מסמך הנחזה להיות היתר כניסה לתקף לישראל, הגם שמדובר במסמך מזויף אותו רכש תמורת 1,000 ₪.
4. בא-כוח המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירות השב"ח המיוחסות למשיב. לגבי העבירה של שימוש במסמך מזויף נשוא האישום הראשון, טען כי המשיב לא ידע שהוא מזויף, ושילם 1,000 ₪ תמורתו. ביחס לשני האירועים האחרים העלה בא-כוח המשיב מספר תהיות לגבי הנסיבות בהן נרשמו פרטי אחותו של המשיב במקום פרטי המשיב.
5. עיינתי בחומר החקירה. ביחס לאירוע נשוא האישום השלישי (הראשון בסדר הזמנים) עולה

מדו"ח פעולה של השוטר גברי סולומון כי עצר רכב לבדיקה לאחר שאותו רכב ניסה להימלט מהניידת. מדו"ח הפעולה עולה כי המשיב לא אחז בתעודה מזהה, וזוהי על-ידי השוטר לפי הפרטים: "מחמוד מחמוד ת"ז 819717969". כעולה מחומר החקירה, מספר תעודת זהות זה שייך לאחותו של המשיב, הנאדי אלמחאמרה.

6. השוטר שלמה נתנאל ציין אף הוא ביחס למשיב את השם מחמוד מחמרי.
7. המשיב נחקר בתחנת המשטרה בקריית מלאכי ומסר טביעות אצבע. כעולה מגליון החקירה, המשיב נחקר תחת שמה והפרקטיקה של אחותו, הנאדי.
8. כעולה מדו"חות הפעולה של השוטרים, המשיב מסר את השם מחמוד ולא את השם הנאדי, השוטרים הם שהגיעו למספר הזהות של אחותו של המשיב, ולעניין זה אכן, הגם שפרטיה של אחותו נרשמו בגליון החקירה, סבורני כי גם אם קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב הרי שעל פניו ישנה תהייה (שאמנם מקומה להתברר בתיק העיקרי) המעיבה על עוצמת הראיות.
9. ביחס לאירוע נשוא האישום השני, בדו"חות הפעולה של השוטרים לא נרשמו פרטיו של המשיב או פרטי אחותו, לא נרשם גם אופן הזהוי. על גבי דו"ח המעצר נרשם השם סאלח מחמוד מהכפר יטה, ולאחר מכן נמחקו השמות סאלח ומחמוד ונרשם במקומם "אלמחאמרה הנאדי". מספר הזהות של אחותו של המשיב נרשם כאשר מתחת למספר הזהות רשם מאן דהו "לא זכר". המשיב נחקר תחת פרטי אלמחאמרה הנאדי. גם ביחס לאישום זה, מקום בו בסופו של יום אין מחלוקת שמדובר היה במשיב, על פניו קיימות ראיות לכאורה, ואולם גם כאן, מדו"ח העיכוב עולה כי המשיב לא מסר לכאורה את השם הנאדי, ויכול ודווקא השוטרים תיקנו את השם לאחר זיהוי של המשיב באמצעות טביעות האצבע שנלקחו באירוע הקודם (הדברים הם בגדר השערה, שכן חומר הראיות הנו דל ולא מלמד דבר לעניין זה). סבורני כי גם ביחס לאישום זה, הגם שקיימות ראיות לכאורה, מקום בו לכאורה המשיב נחקר תחת פרטי אחותו, אותה אי-בהירות עליה עמדתי מעיבה על עצמת הראיות.
10. ביחס לאישום הראשון (האירוע האחרון מבחינה כרונולוגית), מדו"ח פעולה של השוטר מוריס גבאי עולה כי השוטרים זיהו רכב שעצר ובו חשודים בשהייה בלתי חוקית. מדו"ח הפעולה עולה כי המשיב (פורט שמו כפי שרשום על גבי כתב האישום דנן) הציג בפני השוטרים מסמך הנחזה להיות אישור כניסה לישראל, וחשדם של השוטרים נייעור נוכח מראהו של אותו אישור.
11. בתיק החקירה הרלוונטי לאישום זה מצויה התמונה של הנאדי כפי שצולמה ביום 13.6.10 (כעולה מתאריך הצילום הרשום לצד התמונה), שזהו מועד האישום השלישי, ובנוסף מצויה תמונה של "אותה" הנאדי כפי שצולמה ביום 27.8.14 (האירוע נשוא האישום השני). על פניו עולה, כי המשיב אכן הצטלם בשתי ההזדמנויות (קיים הבדל מסוים בין התמונות, אך לכאורה מדובר באותו אדם בהינתן

התבגרותו בתקופה זו).

12. מדו"ח שערך השוטר דוד אוזן עולה כי במעצרו האחרון ניסה השוטר לבדוק את טביעת האצבע של המשיב, ואז: **"קפצה התראה כי טביעות אצבע אלו מתאימות לפרטים של הנאדי אלמחאמרה ת.ז. ושקיים חשד להתחזות..."**.

13. בהודעתו מיום 21.4.15 טען המשיב כי בעבר נכנס לישראל באישור והפעם נכנס ברכב מסביב למחסום, אך לדבריו המדובר היה ברכב סגור, והוא כלל לא ראה אם הוא עובר במחסום אם לאו. ביחס לאישור שנתפס אצל המשיב, טען: **"זה האישור שלי הקבלן שהביא אותנו הוא הביא לי את האישור... אני לא יודע אם הוא אמתי או לא"**. לטענתו, שילם עבור האישור 1,000 ₪. המשיב מסר גרסא סותרת במהלך אותה הודעה, לפיה היה נהג שלקח ממנו את האישור. המשיב אישר כי נתפס פעמיים, וזכר כי לא היה מצויד בתעודה מזהה.

14. בהודעה נוספת שנגבתה מהמשיב ביום 21.4.15 נשאל אודות אותו קבלן שלטענתו מסר לו את האישור, וענה: **"אני לא מכיר אותו... אין לי את הטלפון שלו... יש לי את מספר הטלפון שלו אבל על כרטיס sim... אני החלפתי כרטיס sim... שכחתי שאין לי את מספר הטלפון שלו"**.

15. בהודעה נוספת שנגבתה מהמשיב ביום 21.4.15 נשאל אודות האירועים נשוא האישומים השני והשלישי, והוצגו בפניו שתי התמונות המצויות בתיק החקירה. המשיב אישר כי הוא האדם שצולם בשתי תמונות אלו (אותו אדם שנעצר באירועים נשוא האישומים השני והשלישי), וטען: **"אני נכנסתי בשם שלי... החוקר התקשר לאבא שלי וביקש ממנו תעודת זהות ואבא שלי הביא לו את התעודת זהות שלו. החוקר נכנס ובדק קשרי משפחה ושאל אותי הנאדי מהי בשבילך ואני אמרתי לו שהיא אחותי ושאל אותי מה השם שלי ואמרתי לו מוחמד והחוקר עשה מה שהוא רוצה..."**.

16. בהודעה נוספת מיום 23.4.15 עמד המשיב על כך שיש בידו אישור כניסה תקף. לטענתו פגש בשכונה ביטה אדם שאותו אינו מכיר, וכי אותו אדם: **"שאל מי רוצה אישור כניסה לישראל, ואני אמרתי לו שאני רוצה והוא לקח ממני צילום תעודת זהות ואחרי שבוע וחצי הוא הביא לי אישור"**. לטענתו שילם לאותו אדם 1,000 ₪.

17. לכשעומת המשיב עם העובדה שעל גבי האישור שהציג לשוטרים רשום שמדובר בהיתר עבודה לצורך מסיק זיתים, טען כי אינו יודע. לשאלה כיצד הסכים לקבל אישור אשר כולל פרטי מעסיק שאין לו כל קשר אליו, ענה: **"לא שואלים... לא צריך לשאול העיקר לקבל אישור"**.

18. ביחס להתחזות עמד על גרסתו כי החוקר בתחנת המשטרה בשדרות התקשר לאביו וקיבל ממנו

את הפרטים באירוע נשוא האישום השלישי. ביחס לאירוע נשוא האישום השני טען: "אני נכנסתי והשוטרים תפסו אותי ולא היתה לי תעודת זהות והשוטר שעצר אותי... שם את האצבע שלי על מכשיר כמו טלפון ויצא מספר תעודת זהות שלי והעביר את זה לחוקר וחקרו אותי...".

19. ביחס לאישומים השני והשלישי, כאמור, העובדה שאין תיעוד של ממש בתיק החקירה על סמך מה נרשמו פרטי המשיב וכיצד הוא הזדהה, יוצרת כרסום בעוצמת הראיות, מקום שלמשיב גרסא המתיישבת עם ההיגיון ונסיון החיים, ואשר איננה נסתרת בראיות, אלא אף מתחזקת מקום שכפי שפורט לעיל, בכל אחד מאותם תיקים, היה רישום שונה של השם (מהשם שפורט בחקירה) כמפורט לעיל, באופן המתיישב עם גרסת המשיב. עצם העובדה שהמשיב בכל זאת נחקר תחת שם אחר (בהינתן שלב זה של ההליך) מקימה תשתית ראייתית לכאורית, אך כאמור עוצמתה מכורסמת.

20. ביחס לאישום הראשון, סבורני כי מקום בו המשיב נתפס בתחומי מדינת ישראל כשברשותו אישור כניסה מזויף, ומסר גרסא מתחמקת לפיה קיבל את ההיתר ממעסיק שאינו יודע לומר את פרטיו, ומאוחר יותר שינה גרסא זו באופן מוחלט, וטען כי רכש את ההיתר מאדם שאינו מכיר ברחוב בשכונת מגוריו, הרי שקיימות ראיות לכאורה בעוצמה מלאה גם לעבירה של שימוש במסמך מזויף.

21. סוף דבר, אין מחלוקת כי קיימות ראיות לכאורה ביחס לשלוש העבירות של כניסה לישראל שלא כדין, ביחס לשתי העבירות של התחזות נשוא האישומים השני והשלישי קיימות ראיות לכאורה אך קיים כרסום בעוצמתן, וביחס לעבירה של שימוש במסמך מזויף והנסיבות המפורטות לעניין זה באישום הראשון קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מלאה.

22. נגד המשיב קמה עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור לאור השילוב של ריבוי כניסות בלתי מבוקרות של תושב שטחי הרשות הפלסטינית לשטח מדינת ישראל נוכח המצב הביטחוני, עילה המתעצמת בהינתן העבירות הנלוות, ובפרט העבירה הנלווית נשוא האישום הראשון (בשים לב לקביעות בדבר העוצמה המופחתת של הראיות ביחס לאישומים השני והשלישי בנוגע לעבירות הנלוות).

23. עילת מעצר נוספת בעניינו של המשיב נעוצה בחשש, כי נוכח העובדה שהוא מתגורר מחוץ לשטחי מדינת ישראל, רשויות אכיפת החוק לא יוכלו להביאו לדין, ככל שהמשיב יבחר שלא להתייצב למשפטו ו/או לריצוי עונשו, באם יורשע. עילה זו מתעצמת בהינתן העבירות הנלוות, ובפרט העבירה הנלווית המיוחסת לו באישום הראשון.

24. בית המשפט העליון נדרש לאחרונה, לשיקולים הנוגעים לשאלת מעצרו ושחרורו של תושבי שטחי הרשות הפלסטינית, לחלופות מעצר (בש"פ 6781/13 מוחמד קונדוס נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]). בית המשפט העליון הדגיש, כי אחד השיקולים שעל בית המשפט לשקול הוא עצם קיומן

של עבירות נלוות לעבירות הכניסה לישראל, וטיבן של אותן עבירות נלוות.

25. מקום שמדובר בעבירה יחידה של שהייה בלתי חוקית בישראל, וללא עבר פלילי, ציין בית המשפט העליון (כב' השופטת ארבל): **"אני סבורה כי ניתן להורות על שחרור לחלופת מעצר באזור ולהבטיח את ההתייצבות לדין בהפקדה כספית, ובערובות כספיות משמעותיות".**

26. ככלל, נוכח העבירות הנלוות דומה כי לא ניתן ליתן כל אמון במשיב, ולכאורה לא ניתן להורות על שחרורו לחלופה. ואולם בהינתן עוצמת הראיות ביחס לעבירות הנלוות נשוא האישומים השני והשלישי, סבורני כי ניתן לראות את הדברים באור שונה. יחד עם זאת, העובדה שהמשיב הציג בפני השוטרים באירוע נשוא האישום הראשון מסמך מזויף הנחזה להיות היתר כניסה לישראל מקשה על מתן אמון.

27. בעניינו של המשיב דנן, סבורני, כי בסופו של יום, בהינתן הקביעות ביחס לעבירות הנלוות באישומים השני והשלישי, מאזן השיקולים נוטה לטובת העדפת שחרורו של המשיב דנן, בכפוף לקביעת הפקדה וערובות כספיות משמעותיות, אשר ניתן יהא לאיין באמצעותן את החשש להימלטות מהדין, ואשר יהא בהן בכדי לאיין את הפיתוי להיוותר "במקום מבטחים", ולהימנע מלהתייצב למשפטו, ו/או לריצוי עונשו באם יורשע.

28. מטבע הדברים, משהרכיב היחיד שיכול להבטיח התייצבות, הינו יצירת אותו מאזן של כדאיות באמצעות קביעת ערובות כספיות הולמות, הרי שמעבר להפקדה, על הערבויות בעניינו להיות ברות מימוש, ובעלות נפקות כלכלית, הנובעת מיכולת כלכלית מוכחת של הערב.

29. סבורני כי את השלכות העבירה הנלוות נשוא האישום הראשון, נסיבות ביצועה, ובמידה מסוימת גם עצם קיומן של העבירות הנלוות נשוא האישומים השני והשלישי, ניתן לנסות ולאזן בעניינו של המשיב דנן, ובהינתן הנסיבות המיוחדות שפורטו, בערובות כספיות גבוהות מאלו הנוהגות בעניינם של שוהים בלתי חוקיים נטולי עבר פלילי ונטולי עבירות נלוות.

30. סוף דבר - אני מורה על שחרור המשיב בתנאים הבאים:

1. הפקדה בסך 12,000 ₪;
2. שתי ערבויות צד ג' בסך 15,000 ₪ כל אחת על-ידי ערבים אזרחי ישראל בעלי יכולת השתכרות להנחת דעת המזכירות ובהתאם לנוהל ערבויות פלילי;
3. תנאי מתנאי השחרור הוא כי כל אחד מהערבים המוצעים, יותיר כתובת ברורה בתחומי מדינת ישראל להמצאת כתבי בי-דין, ויחתום על גבי כתב הערובה על הערה כי הוא מסכים כי מענו ישמש כמען להמצאת כתבי בי-דין למשיב וכי הוא ערב להמצאת כתבים אלו למשיב;

4. תנאי מתנאי השחרור הוא כי המשיב לא יכנס לשטח ישראל ללא היתר, ומובהר כי כניסה שכזו, מעבר להקמת עילה עצמאית להגשת כתב אישום כנגדו, בגין ביצוע עבירה עצמאית ונפרדת, תקים עילה לחילוט הערבויות, וכן תקים עילה לעיון מחדש בהחלטה זו;

5. תשומת לב המזכירות כי תנאי מתנאי השחרור הוא כי כל אחד מהערבים יחתום על גבי הערה על כתב הערובה, כי הוא מכיר את כל תנאי השחרור, הבין את החלטת בית המשפט, והבין את תנאי השחרור להם הוא ערב, וכן כי הבין שככל שהמשיב לא יתייצב למשפטו ו/או לנשיאה בעונשו, או ייכנס לתחומי מדינת ישראל ללא היתר, תחולט ערבותו;

6. לבקשת בא כוח המשיב, לא יעמוד המשיב בתנאים הנ"ל ייעצר ויובא בפני ביום 17.5.2015 עד השעה 9:00.

31. המשיב יוכל להציג פרוטוקול זה בפני המת"ק, ובהעדר מניעה אחרת יש לאפשר לו להיכנס לישראל לצורך הדיונים במשפטו.

בכפוף לנהלי שב"ס ובהעדר מניעה אחרת מתיר למשיב 3 שיחות טלפון.

ניתנה והודעה היום כ"ד אייר תשע"ה, 13/05/2015 במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מעכב ביצוע השחרור עד ליום 15.5.2015, שעה 11:30.

ב"כ המבקשת מתבקש להודיע בהקדם האפשרי ככל שהמבקשת תחליט שלא להגיש ערר.

ניתנה והודעה היום כ"ד אייר תשע"ה, 13/05/2015 במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט